

De wonderbare spijziging

Periodethema: de rondwandeling

Matthéüs 14: 13-21 / Markus 6: 30-44

UITLEG VAN DE TEKST

Deze geschiedenis komt in alle vier evangeliën voor. Bijzonder! Onder leiding van de Heilige Geest hebben Matthéüs, Markus, Lukas en Johannes deze geschiedenis doorgegeven. Ze doen dit elk vanuit hun eigen invalshoek. We volgen in de exegese vooral de evangelist Matthéüs.

In het voorgaande gedeelte werd verteld dat Johannes de Doper door Herodes werd onthoofd. Als de Heere Jezus dat hoort, vertrekt Hij per schip (vers 13) over het meer van Galilea naar een eenzame, stille plaats. Met Zijn discipelen (Markus 6) zoekt Hij de stilte op. De mensen blijken Jezus en Zijn discipelen geen rust te gunnen. Een grote menigte volgt hen over land. De mensen hebben Zijn heilrijke daden gezien en komen achter Hem aan. Vol ontferming ziet de Heere Jezus de reeds wachtende schare als Hij met Zijn discipelen aan land gaat. We zien het hart van de Heere Jezus van liefde branden voor zondaren. Hij zoekt nu verder geen rust, maar geneest de zieken die mensen Hem brengen. Hij cijfert Zich helemaal weg voor zondaren. Vol liefde verkondigt Hij in woord en daad Zijn boodschap. De mensen vergeten de tijd. Het zijn de discipelen die de Heere Jezus er op wijzen dat het avond wordt: het is tijd om te eten. De discipelen raden de Heere Jezus aan de mensen weg te sturen, zodat zij eten kunnen kopen in de omliggende plaatsen.

De Heere Jezus gaat niet op hun voorstel in. Integendeel, Hij zegt dat het niet nodig is dat ze weggaan. Hij geeft Zijn discipelen de opdracht de mensen te voorzien van eten.

Dat begrijpen de discipelen niet. Dit is een onmogelijke opdracht. Het enige eten waarvan ze weten dat het aanwezig is, bestaat uit vijf broden en twee

vissen (vers 17). Wat is dat nu voor zo'n massa mensen? Vanuit de discipelen en hun berekeningen gaat het niets worden. Dan spreekt de Heere Jezus. De broden en de vissen moeten bij Hem worden gebracht en Hij laat de mensen op het gras zitten. Zo komt er orde in de situatie. De schare is te overzien. Er wordt zelfs een getal genoemd. Het gaat om vijfduizend mannen, zonder de vrouwen en kinderen.

De Heere Jezus? Hij richt Zijn blik naar de hemel, naar Zijn Vader en zegent het eten (vers 19). Zo laat Jezus Christus wijze onze afhankelijkheid zien. De Gever van ons voedsel woont in de hemel. Daarna breekt Hij de broden en vissen in duizenden stukjes.

Wat de Heere Jezus doet, roept het beeld op van de Joodse vader die aan het begin van de maaltijd dankt en een zegen vraagt over de maaltijd en daarna het brood breekt en deelt. Vervolgens begint de Heere Jezus brood en vissen te delen. De discipelen moeten de stukjes doorgeven aan de mensen (prachtig beeld van wat de predikanten én leidinggevenden van de zondagsschool in onze tijd mogen doen). Elk krijgt zoveel hij nodig heeft. Er wordt gedeeld tot iedereen verzadigd is (vers 20). Letterlijk staat er 'tot iedereen helemaal gevuld was'. Dit is karakteristiek voor het Koninkrijk van God. De Heere geeft nooit te weinig. Daarnaast wijst dit op het Brood des Levens dat voor eeuwig verzadigd. Heerlijke beelden komen hier samen. De discipelen krijgen de opdracht wat overgebleven is te verzamelen. Er mag niets verloren gaan. Gelukkig zijn er ook nu gezinnen waar niet zomaar voedsel wordt weggegooid. Laten we dit voorbeeld (zoveel als het kan) navolgen en aan de kinderen voorhouden. De discipelen geven gehoor aan de

opdracht. Ze verzamelen wat over is van het voedsel in twaalf korven. Een 'kofinos' is een mand die meegedragen kon worden, waarin een Jood brood meenam op bijvoorbeeld tijdens een reis op de sabbat geen brood te hoeven kopen. Voor Romeinse soldaten was het de 'dagvoorraad' die werd meegenomen in een dergelijke mand. Naast de schare kunnen de discipelen weer een dag verder. De Heere voedt de schare en Zijn discipelen (dienaren). Dat hebben ze (we) nodig! Dit wonder is een bijzonder teken. Het 'tekent' uit dat de Heere Jezus groot en machtig is. Hij is de Messias. Hij is Vaders Brood uit de hemel!

TER OVERWEGING

- De schare ziet de tekenen. Het is goed om met de kinderen te spreken over dit 'zien'. Allereerst omdat dit betekent dat het om feiten gaat. De schare volgt Hem niet, omdat ze dingen over Hem hebben horen zeggen. Nee, ze hebben het gezien. Door dit Bijbelverhaal mogen wij meekijken.
- Daarnaast zien we hier dat 'zien' niet altijd tot de juiste conclusie brengt. Veel kinderen zouden wel iets van de Heere Jezus of van God willen zien. 'Als ik dat eens zag, dan zou ik zeker geloven.' Zo'n opmerking kun je zomaar horen. Hier is een schare die veel ziet. Toch brengt dit hen niet tot het juiste inzicht. Het brengt ze evenmin tot trouw. Straks zijn er velen die van Jezus afscheid nemen. 'Zien' lijkt beslissend! Toch is het dat niet. Het gaat om geloof gewerkt door de Heilige Geest.
- Leg vanuit deze geschiedenis een lijn naar Jezus Christus als het Brood des Levens. Dat God de Vader heeft gegeven (Joh. 6: 32). Jezus is het ware Brood dat uit de hemel neerdaalde. Wie van dit Brood eet, zal eeuwig leven. Het brood van het Heilig Avondmaal mag in deze lijn gezien worden. Het brood van het Avondmaal tekent uit Wie Jezus Christus is.
- De discipelen én wij moeten leren om vanuit Hem te rekenen. Vaak zien we wat voor ogen is. Wie kijkt er naar Hem? Wie rekent echt met de macht van de Heere? Zit er op dit gebied niet veel ongelof in ons hart?
- Waar de Heere Jezus deelt, houdt Hij niet op voor iedereen genoeg heeft. De vraag is niet of Hij wil delen. De vraag is of wij willen ontvangen. Hij wil graag Zijn genade kwijt. Laten wij bidden dat wij leren hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, naar de Heere Jezus, om aan Zijn voeten te zitten, onze handen op te houden om wat Hij geeft (via dienaren) te ontvangen. We zullen verzadigd worden. Voorbeeld: in Londen was er

eind 1800 een ziekenhuis dat de naam droeg 'Holy Cross Hospital'. Ergens aan dit gebouw was een loket waar bedelaars elke dag een brood konden krijgen!

- Het is bemoedigend dat de Heere Jezus hier de discipelen onderwijst en gebruikt. Zij schoten vaak tekort in geloof en begrip van wat Hij bedoelde. Toch worden ze gebruikt. Het mag ons troosten. Lang niet altijd zien wij wat de wil van de Heere is. Wij schieten regelmatig tekort in vertrouwen. Toch mogen we geloven dat Hij ons wil gebruiken om uit te delen aan anderen.
- Hij voedt Zijn dienaren. De discipelen zouden zichzelf misschien vergeten. Het is een valkuil voor velen in Zijn dienst dat ze niet genoeg aan zichzelf denken en zo zelf geestelijk voedsel tekort komen. Hij denkt aan Zijn dienaren. Ze krijgen een gevulde korf. Hij zorgt voor hen.

GELOOFSLEER

We zien in dit wonder dat de Heere Jezus als de Machthebbende de broden en de vissen uitdeelt. Zo letterlijk als het toen gebeurde, zien we het nu niet meer, maar we mogen nog steeds weten dat de Heere zorgt. Jezus ziet op naar de hemel als Hij de zegen uitspreekt. Hij richt Zich tot Zijn Vader. Zondag 9 van de Heidelbergse Catechismus belijdt dat God de Vader – omwille van Zijn Zoon Jezus Christus – ook onze God en Vader is en daarna volgt zondag 10:

'wat verstaat u door de voorzienigheid van God? 'De almachtige en alomtegenwoordige kracht Gods, door welke Hij hemel en aarde, *mitsgaders* (= en ook) alle schepselen, gelijk als met Zijn hand nog onderhoudt en alzo regeert, (dat alles wat op de aarde ontstaat, ontspringt, begint) dat *loof* (= planten) en gras, regen en droogte, vruchtbare en onvruchtbare jaren, *spijs* (= eten) en drank, gezondheid en krankheid (= ziekte), rijkdom en armoede en alle dingen, niet bij geval, maar van Zijn Vaderlijke hand *ons toekomen* (= tot ons komen).'

'*waartoe dient ons* (= Wat betekent het voor ons) dat wij weten dat God alles geschapen heeft en nog door Zijn voorzienigheid onderhoudt?' 'Dat wij in alle tegenspoed geduldig, in voorspoed dankbaar zijn mogen en in alles dat *ons nog toekomen* (= tot ons komen) kan, een goed *toevoorzicht* (= vertrouwen) hebben op onze getrouwe God en Vader dat ons geen schepsel van Zijn liefde scheiden zal aangezien alle schepselen zo in Zijn hand zijn, dat zij tegen Zijn wil *zich noch roeren* (= zich niet verroeren), noch bewegen kunnen.'